

hed i saa Henseende, men jeg synes, at naar Forholdene udvikler sig paa et Sted saaledes, som de allerede den Gang havde udviklet sig i Aarhus, skylder man som Minister at komme med et positivt Forslag ikke til Diskussion, men til Gennemførelse. Det er altsaa det, jeg har bestræbt mig for: at fremsætte et Lovforslag, om hvilket jeg mener, at det indeholder det rigtige, det, man bør gøre. Paa den anden Side staar det mig klart, at Nødvendigheden af en Omordning af Bane-gaardsforholdene i Aarhus er saa stor, at det er min Pligt at gøre enhver tænkelig Indrømmelse, som maatte blive forlangt, ogsaa Indrømmelser, som jeg eventuelt maatte anse for mindre heldige, naar blot en rimelig Foranstaltning kan blive ført igennem.

Det ærede Medlem siger ligesom det ærede Medlem fra Frederikshavn, at her skal ofres mange Penge paa at flytte Banegaarden bort fra Byen. Jeg maa gentage, at jeg forstaar ikke, hvorledes man kan bedømme Forholdene i Aarhus paa den Maade. Man behøver ikke at komme til Aarhus ret tidt eller kende Forholdene der ret nøje for at vide, at dette i alleregentligste Forstand er forkert. Et stærkt Vidnesbyrd derom vil man ogsaa have i Aarhus Byraads Stilling til Sagen. Der er ikke Tvivl om, at Aarhus Byraad med fuld Anerkendelse vil slutte sig til den Ordning, her er foreslaaet. Aarhus Byraad vil udtrykke overfor Udvalget — og det vil formentlig ogsaa være nødvendigt, at Byraadet gør det — sin fulde Tilfredshed med den Plan, her er foreslaaet, og som ikke paa nogen Maade vil gribe forstyrrende ind i Byens Liv ud over selve Grundværdistigningens Forskydning. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem fra Vemminge har fuldstændig Uret, naar han siger, at Ordningen ikke er tilfredsstillende for Byen, hvis han da vil erkende, at Byen selv maa være nærmest til at tage Stilling til, hvad der er tilfredsstillende for den.

Dernæst gjorde det ærede Medlem en Række Bemærkninger, som undrede mig paa Grund af den Karakter, de havde af Kritik over den Maade, hvorpaa Lovforslaget fremtræder. Jeg kunde forstaa, hvis det ærede Medlem havde kritiseret mig i Anledning af den Maade, hvorpaa Lovforslaget fremtræder, men det gjorde det ærede Medlem ikke. Det er mærkeligt, saa nødvendigt det er at bede Kritikken vende sig den rette Vej, saa snart

det drejer sig om Statsbaneforetagender. Dette Lovforslag er ikke udarbejdet af Generaldirektionen, men i Ministeriet og af Ministeriet paa Grundlag af de Oplysninger, Ministeriet har kunnet faa fra Generaldirektionen. Ministeriet er ansvarligt for den Form, hvori det fremtræder, ansvarligt for Rigtigheden af de Oplysninger, der fremsættes, og ansvarligt ogsaa for de Oplysninger, som ikke fremsættes, ansvarligt i det hele for den Tendens — hvis man kan sige, at der er en saadan —, som gaar igennem Bemærkningerne til Lovforslaget. Jeg kan ikke forstaa, at netop det ærede Medlem som forhenværende Minister har kunnet rette et saadant Angreb mod en overordnet Embedsmand, han har haft til sin Raadighed, da det ærede Medlem jo har fremsat sit Lovforslag for egen Regning, vel naturligvis med Bistand af Generaldirektionen — jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem den Gang har anset sig for ansvarlig for de Bemærkninger, som da ledsagede hans Lovforslag. Der var forskellige Ting, som det ærede Medlem mente sig berettiget til paa dette Grundlag at sige om og mod Generaldirektionen, bl. a. fremkom der en Ytring, som jeg undrede mig meget over. Det ærede Medlem oplyste, at Udvidelsen af Personbanegaarden i sin Tid var kalkuleret til 1,300,000 Kr., men han sagde temmelig utilsløret, at det Tal kunde man ikke stole paa, for Generaldirektionen havde det saadan, at naar der var en Foranstaltning, den ikke syntes om, blev Bekostningen dertil opgivet for højt, i hvert Fald gjorde det ærede Medlem sig til Talsmand for den Opfattelse, at den omtalte Udvidelse rimeligvis kunde gøres billigere end de 1,300,000 Kr. Jeg maa sige, jeg er noget forundret over, at det ærede Medlem, da han formodentlig havde samme Opfattelse, den Gang Forslaget fremkom, efterlader denne Generaldirektør til sin Efterfølger, og at han ikke den Gang gjorde Forsøg paa at udregne, hvad Udvidelsen virkelig vilde koste, naar han mente, den ikke vilde koste 1,300,000 Kr.

Dernæst anførte det ærede Medlem forskellige Omstændigheder, der gjorde Lovforslaget mistænkeligt for ham, f. Eks. det, at der staar i Motiverne, at Areal-salget rimeligvis vil kunne indbringe omtrent 580,000 Kr. Man kan naturligvis ikke vide dette ganske nøje, men Grundene ligger paa et saadant Sted i Aarhus, at man vil kunne have noget Begreb om, hvad de vil kunne indbringe ved Salg. Derimod